

N:o 106.

Af Herr Friherre A. H. Fock: Angående beviljande af ersättning för kostnader, som varit förenade med förre handelsagenten G. L. Lundqvists efterspanande, gripande och hemförskaffande.

Bland de flera sorgliga tilldragelserna inom det svenska affärslifvet under det senast förflutna året torde väl knappast någon hafva tilldragit sig en större och mera allmän uppmärksamhet än förre handelsagenten Leonard Lundqvists bedrägerier, bland hvilka jag här endast vill erinra om följande: Lundqvist hade af Industri-kredit-aktiebolaget i Stockholm erhållit temligen betydliga lån mot pantförskrifning af varor, hvilka till en del lågo ej blott under bolagets utan, såsom inlagda på tullnederlag, äfven under tullverkets lås. Efter att hafva företett falska hyreskontrakt, efter att å ej mindre än tre olika ställen hafva pantförskrifvit samma varor, efter att hafva uppbrutit magasinerna samt uttagit och försålt de pantsatta varorna, afviker naturligtvis Lundqvist från landet och först derefter uppdragas hans brott.

Industri-kredit-aktiebolagets styrelse anmälde omedelbarligen förhållandet hos såväl Tullkammaren som Poliskammaren, med begäran hos sistnämnde myndighet om vidtagande af åtgärder för brottslingens efterspanande och ställande till ansvar; men som härvid utröntes att Lundqvist afvikit till Amerika, erhöles den förklaring, att ej några åtgärder till hans gripande derstädes och hemforslande kunde vidtagas innan behörig förbindelse blifvit aflemnad till Kongl. Utrikesdepartementet om ersättning af de häraf föranledda kostnader, hvilka, enligt hvad förut vunnen erfarenhet visat, kunde befaras blifva ganska betydliga.

Ehuru här visserligen förelåg en sådan serie af systematiskt utförda stora bedrägerier och brott, att den allmänna moralen och säkerheten syntes kräfvä, att den brottslige, så vidt möjligt vore, befordrades till straff och dymedelst ett varnande exempel gäfves, och ehuru våld blifvit begånget mot kronans lås, hvidan brottslingens ertappande äfven för tullverket borde vara angeläget, och ehuru

bolagets styrelse i dessa omständigheter kunde hafva stöd för den åsigt att ifrågavarande kostnader borde af allmänna medel bestridas, så och då det likväl icke var möjligt att på förhand förvissa sig härom, men största skyndsamhet var af nöden, så beslöt styrelsen att utan tidsförlust utfärda den af Kongl. Utrikesdepartementet fordrade förbindelsen att vid anfordran återbetala kostnaderna för Lundqvists efterspanande, gripande och hemforslande.

Genom de kraftiga åtgärder, som nu vidtogos, blef Lundqvist gripen i Filadelfia och återfördes öfver Newyork och Hamburg till Stockholm, hvarefter bolaget till Kongl. Öfverståthållare-embetet, enligt här bifogadt qvitto, gäldat de belöpande kostnaderna med £ St. 831: 4: 6 och Th. Pr. 101: 21 eller tillhoppa 15,341 Kronor 72 öre. Bolagets styrelse ingick derefter till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan att ifrågavarande kostnader, på anförda skäl, måtte varda af allmänna medel ersatta, i anledning hvaraf Kongl. Maj:t den 6 sistlidne November resolverade, att "enär handelsagenten Lundqvist icke, såvidt handlingarne "utvisa, blifvit för brott af beskaffenhet, att hans utlemnande kunnat jemlikt konventionen med de Förenade Staterna den 20 December 1860 påfordras, tilltalad "af allmän åklagare eller sakfälld af domstol, samt Statsverkets åtagande af kostnaderna för det Lundqvist på enskild målsegandes begäran blifvit å utländsk "ort efterspanad, gripen och hemförskaffad, kan lika litet på lag som på något "särskildt förhållande i förevarande fall grundas, finner Kongl. Maj:t ej skäl att "till ansökningen lemna bifall."

Men om sålunda ej något i lag grundadt åliggande för Statsverket förefinnes att i förevarande fall åtaga sig kostnaderna för brottslingens efterspanande, gripande och hemförskaffande, så synas dock skäl vara för handen att, vid fall sådana som det nu förevarande, *Riksdagen* med afseende å såväl statens eget intresse som billighetens kraf beviljar de erforderliga medlen.

Det brott eller den serie af brott, hvarom här varit frågan, voro nemligen af den beskaffenhet att såväl det allmänna rättsmedvetandet som framtida säkerhet och trygghet inom affärsverksamheten ovilkorligen fordra att ej några åtgärder försummas, hvarigenom dylika brott må kunna drabbas af den påföljd, som lag stadgar, den brottslige till straff och andra till varning; detta samma rättsmedvetande synes äfven fordra att vidtagande af sådana åtgärder ej skall vara beroende blott af enskild målsegandes vare sig hämdlystnad eller förmåga att bära de härmed förenade kostnaderna; och denna fordran synes få ökad vikt deraf, att det inom den svenska lagskipningen är en antagen grundsats att bedrägerier och brott sådana som de, hvilka i detta fall föreligga, skola af allmän åklagare åtalas och det allmänna vidkännas kostnaderna för den brottsliges bringande till ansvar, åtminstone så vida detta sker genom svenska myndigheters försorg och inom landets gränser. Den omständigheten att de föröfvade brotten ej varit af sådan beskaffenhet, att Lundqvists utlemnande kunnat jemlikt konventio-

nen med de Förenade Staterna påfordras, synes icke i någon mån förringa billigheten af de framställda anspråken eller för Riksdagen pligten att gå desamma till mötes, sedan genom den Kongl. svenska Regeringens bemedling brottslingen blifvit gripen och derefter dömd. Det var ej på grund af stadgandena i konventionen som Lundqvist greps; följaktligen hade detta kunnat ske äfven om någon konvention ej funnits och kunnat åberopas emot målsegandens anspråk; men denne målsegande bör väl ej billigtvis efter och genom konventionens tillkomst vara bragt i en sämre ställning än förut.

Skulle, såsom en följd af den Kongl. resolutionen och ett Riksdagens afslag på framställningen om ersättning, det komma att för framtiden gälla som regel, att förrymde brottslingars efterspanande och gripande på främmande botten skall göras beroende af enskilde målsegandes offervillighet, så skola sannolikt endast högst sällan, om ens någonsin, åtgärder i sådant syfte blifva vidtagna. Bedragaren, hans bedrägerier må vara af hvilken beskaffenhet som helst, blott de ej finnas upptagna i konventionen, skall vara trygg, så snart han lemnat svensk hamn; den svenska lagens arm utsträcker ej längre efter honom, så vida ej den genom de begångna brotten redan förut lidande vill och förmår ikläda sig ansvaret för kostnaderna. Att säkerheten inom affärsverksamheten häraf skall lida, synes vara påtagligt.

Med stöd af hvad här ofvan blifvit anført, får jag vördsamt hemställa:

att Riksdagen måtte bevilja ersättning för de kostnader, som varit förenade med förre handelsagenten Gustaf Leonard Lundqvists efterspanande, gripande och hemförskaffande med ett belopp af tillsammans 15,341 Kronor 72 öre.

Stockholm den 28 Januari 1875.

A. H. Fock.

Afskrift.

Regnskab over Consulatets Udlæg i Anledning Paagribelse og Extradition af Leonard Lundqvist.

Gebyr til Adv. Da Costa	Doll.	1500	00.
” ” U. S. Commissioners	”	100	00.
” ” U. S. Marshal.	”	1150	71.
” ” Pinkerton Detectives	”	589	68.
” ” Advocatens Stenografer, Lithografering m. m.	”	34	45.
Telegrammer til Legationen og andetsteds her i Landet.	”	17	42.
Diverse Udgifter, Oversættelse, Folk, Bud m. m.	”	20	00.
<i>I Guld:</i>			
Diverse Cable-Telegrammer	Doll.	125.	27.
Passage for Steamer “Cimbria“	”	200.	00.
Godtgjørelse til Mr. Kennedy	”	450.	00.
Returpassage för d:o. d:o.	”	105.	00.
	Gold Doll.	880.	27.
Agio 10 %		88.	03.
		968	30.
	Americanske Papirdollars	4,380	56.

à Doll. 5 $\frac{27}{100}$ £ 831. 4^s 6^d Sterling.

Det Kongl. Svenske-Norske Consulat i New-York d. 10 Sept. 1874.

Christian Börs,
Consul.

Omstående belopp 831 £ 4' 6^d Sterling är af Industri-kredit-aktiebolaget i Stockholm, genom Herr Eduard Heckscher, till Öfverståhållare-embetet inbetaldt; betygar:

Stockholm i Öfver-Ståhållare-Embets kansli den 24 Oktober 1874.

På Öfverståhållare-embets vägnar:

J. F. Bratt.

Likheten med originalet intyga:

S. Wagner.

J. N. Holmberg.

Afskrift.

Die Polizei-Behörde.

Kosten in Sachen des von New-York hier eingetroffenen und durch den diesseitigen Polizei-Officianten Printz nach Stockholm abgelieferten Arrestanten Leonard Lundquist:

Alimente für 3 Tage à 10 Sch. laut anliegender Rechnung. . .	Mk. C.	1	14
Dem Transporteur laut anliegender Rechnung = Pr. C. 100 9 ¹ / ₂ Sg.		250	13
	Mk. C.	252	11
		oder	
	Prs.	101	2 Sg.

Die Polizei-Behörde.

Hamburg den 29 September 1874.

Omstående belopp Thr Pr. 101: 2 gr. är af Industri-kredit-aktiebolaget i Stockholm genom Herr Eduard Heckscher, till Öfverståthållare-embetet inbetaldt; betygar:

Stockholm i Öfverståthållare-embetets kansli den 24 Oktober 1874.

På Öfverståthållare-embetets vägnar:

J. F. Bratt.

Likheten med originalet intyga:

S. Wagner.

J. N. Holmberg.